

ՀՐԱԶԵԱՅ ԱՃԱՌԵԱՆԻ ՆԱՄԱԿՆԵՐԻՑ ՎԻԵՆՆԱՅԻ ՄԽԻԹԱՐԵԱՆՆԵՐԻՆ

Համարակաղ՝ ՄԱՐՏԻՐՈՍ ՄԻՆԱՍԻԱՆ

4.

Շուշի, 1903 դեկտ. 30

Գերազանց Հայր,

Թէս Հանդէսի թղթակցութեանց շարքին մէջ ինձմէ խնդրած էիք կամ նղիա հանանայի պատմութիւնը և կամ նւրովական փոխառեալ բառերը³, սոկայն այնպէս պատահեցաւ որ ոչ առաջինը և ոչ երկրորդը ուղարկեմ. այլ բոլորովին նոր աշխատութիւն մը, որուն կարծեմ անհամբեր կը սպասէ բանասիրութիւնը, մանաւանդ վիեննայի Հայոց [այսպէս] միաբանութիւնը. Յիշեալ աշխատութիւնն է և եզնիկի նորոգիւած ձեռագրին քննադատութիւնն ու համեմատութիւնը, զոր կարծեմ խմբագրութիւնը աւելի օրիով պիտի ընդունէ քան միւս երկուքը. Աշխատութիւնը կազմած ենք ես և էջմիածնի Գալուստ սարկաւագը (Միաբան).

Թէ՞ Գալուստ սարկաւագը և թէ՞ նուաստ ջերմագին կը խնդրենք որ հաճիք, ինչպէս նախորդ երկու աշխատութեանց համար խստացած էիք, մեր սոյն քննութիւնը Հանդէսիդ մէջ հրատարակելէ յետոյ նաև արտասպել, ինչքան որ ուղէք, (Միայն մի քանի օրինակ ինձ և Միաբանին բաժին հանելով): Հասորը կրնայ շատ լաւ մաս կազմել Զեր Ազգային Մատենադարանին, թէ՞ նիւթով և թէ՞ քանակով: — Եթէ դժբախտարար պատահի որ պարագաները թոյլ չտան արտասպութիւն, այն ժա-

և համաձայնաւթեամբ Եպիսկոպոսաց վիճակին՝ եղին յԱթոռն Հայրապետական զջէր Սիմէսն Արքեպոս. Սերաստացի՝ 'ի կաթողիկոս ամենայն Հայոց 'ի Սիս Կիւլիկիոյ (Ծ. 27 = 1635, Մայիս 12): Յաւուրս յայսոսիկ Արքայն Տաճկաց Սուլթան Մուլրատ եկն 'ի Մայրաքաղաքու Սերաստահ՝ յաւուր Գլ. և կեցեալ յայսր աւուրս եօթնեատան՝ գնաց 'ի Պարսս 'ի պատերազմ: Յայնժամ Ներսէս Վրդպատ.ն Մերաստացի՝ այր զամ և հանճարեղ՝ որ և ապօն կաթողիկոս Սոյլ բարեպատեհ առիթ համարեալ, ժողովնաց առ ինքն զԱռաջնորդէից նահանդիս՝ Անդրէսան եպոս:՝ Ս. Նշանի, Նիկողայոս եպոս:՝ Ս. Հրեշտակապետի, Յովհաննէս եպոս:՝ Ս. Անապատի, Մկրտիչ եպոս:՝ Ս. Գէորգայ (Դևոցա գիւղ), Յովհաննէս եպոս:՝ Ս. Խնդրակատարու, ընդ որս և զմեծամեծա Ազգիս մերոյ, զքանանայս և զիշխանս և

խորհուրդ արարեալ միաբան հաւանութեամբ, գիր աղերսանաց մատուցին առ Արքայն և խնդրեցին զիրաման զի նորոգեալ շինեսցեն զփոքրիկ մատուր Սըրբոյն Սարգսի: Եւ Տէր քաղցրացոյց ըզսիրտ թագաւորին 'ի վերայ ատուապեալ Ազգիս մերոյ և շնորհեաց զիրամանագիրն, զոր ընկալեալ Մեծի Վարդապետին Ներսիսի բազմաւ խնդութեամբ՝ սկսու 'ի պատրաստութիւն շինութեան, զոր և մեծագոյն աշխատութեամբ և բազում տառապակութեամբ շինեալ աւարտեաց ըզսիաճարն, քարաչէն ամրակառոյց, կամարազարդ յօրինուածովք և յաւարտ շինուածոյն զինմամբ խոյց և զուարակաց՝ մեծահանդէս նաւակարիս արարեալ ուրախացոյց զամենեսին, զմեծամեծա և զփոքրունս՝ 'ի փառա Աստուծոյ և 'ի պատի Սրբոյն Սարգսի Զօրավարին (Ծ. 28 = 1636, Կոնդակ, Յիշտկ.):

(Նարումակելի՞ ?)

Տիգրան Ս. Քիրիծեան

մանակ խնդրեմ որ հաճիք պահել տեսրակը, որպէսզի ճանապարհածախսը ուղարկելով ևս վերադարձնելու ձանձրութիւնը տամ ձեզ:

Հ. Գ. Մէնէլիշեանի Արդի լեզուագիտուրինը⁴ ստոցած եմ, ինչպէս նաև Հանդէսի թիւը. Բայց մի զարմանաք եթէ Արդի լեզուագիտուրինը մատենախօսականը չեմ ուղարկած. Ինչպէս գիտէք, Հ. Մէնէլիշեան կը պատկանի ո՛ին քերտական կոչուած լեզուարաններուն, մինչդեռ նուսասա հակուած է ո՞նոր քերտական կոչուած լեզուարաններուն. Գիր, Կօր պատրաստած գիրքը այնպէս պիտի լինը որ այս ու այն կուսակցութենէն ըստ կարելւոյն հեռու մնալով՝ աշխատէր որքան կարելի է երեսոյթները և այլեայլ ուսումնականաց տուած մենասութիւնները լոկ իր պատմարան պատմէր. Բայց այդպէս չէ եղած. Հ. Մէնէլիշեան առիթ չ'փախցներ վիճելու Հիւպշմանին, Պրուկմանին և այլ աշխարհնոռչչակ լեզուարաններու հետ. այնպէս որ գրուածքին մի բաւական մասը վիճարանութիւն է, և աւելի ճառական գրուածքը եթէ ինձ արուէք մատենախօսական կազմել, ես ալ նմանապէս վիճարանութեանց մէջ պիտի իյնայի, որմէ որքան կարելի է կ'աշխատիմ հեռու մնալ. Բացի այն իմ մատենախօսականս սպասուած արգիւնքն ենուու, դժգոհութեան առիթ պիտի տար!» — Բայց որովհետեւ ես ինքս արգէն կ'ուզէի նոյն գրքէն օրինակ մը ստանալ, շուտով գինը կ'ուզարկեմ:

Այս աել մէկ երկու հին գրքեր տեսայ բարեկամի մը քով.

1. Չորս աւետարանի, ապուուծ Վլինէտրիկ, ՌՃԸ Թուրին, ունի 430 էջ. ճիշտ նոյն է ինչ որ Զարբհանէլեանի մատենագիտութեան⁵ մէջ, էջ 76, երկրորդ տպագրութիւն կը կոչուի:

2. Շարական⁶, Թուրի տիպ իջմիածնայ. Երեսը կորսուած է. միտք հետքը հետեւալն է. էջ 893, կայ յիշատակարտն, ուր յիշուած քոնի մը անունները կրնան գիրքը որոշել. այսպէս նոյն էջ տակէն հաշուած տող 8 կը կարդանք չչակիքեանց. միւս տողը «Միքայէլեան». մի տող յետոյ միարեկպաշտունի Զ...», մետքեալը պատուած է:

3. Բառարան գրաբուէ աշխ. Ցովսէփ Վ. Արցախեցոյ, ապ. Շուշի (Զարբ. Մատ. էջ 100, կը յիշէ զայս, Բայց սխալ է գրած տպագրութեան թիւը 1730, «Պիտի լինի 1830»):

4. Նոր Կանկարան, Վենետիկ, 1789, ըստ Զարբհանէլեան Մատենագ. էջ 504, թ. տպ.:

Խնդրեմ այս գրքերը ստուգեցէք (մանաւանգ Շարականը թէ ո՞ր թիւէն է) և յայտնեցէք ինձ թէ կա՞յ Զիր գրադարանին մէջ. հակոռակ պարուգային՝ եթէ սազէք, կ'աշխատիմ ձեռք ձգել Զիր մատենադարանին համարդ թերեւ կարելի լինի Զեր տպարանը սպուած ուրիշ գրքերով փոխանակել:

Այսօր ուղարկոծ Եղնիկին¹⁰ հետ կցած եմ նաև իջմիածնի ձեռագրատան պատահանող ձեռագրի մը ճիշտ ընդօրինակութիւնը. յիշեալը պատրաստուած էր մեր Նոր Վլինից համար. Բայց որպէս կանքին անյարժար էր տպել յիշեալ գրութիւնը, ուր բաւական հայնոյանքներ կան լուսաւորչական հոգեսրականութեան, ուստի սահպուեցանք պահել. Բայց որովհետեւ այլ ես մեզ պէտք չէ այն, ուստի մատենցի թէ կարող է Զեզ պէտք դալ և ուղարկեցի Վանքիդ մատենադարանին իրը նուէրս Արարէք որպէս և կամիքը:

Կը վերջացնեմ նամակս խնդրելով որ ընդունիք իմ անկեղծ յարգանքներս, որոնց կը կցիմ նաև իմ շնորհակալութիւններս առիթ ումանորի: Նոյնը խնդրեմ մատուցէք Վեր. Վեր. Հ. Տաշեանի, Գալէմքեարեանի և այլ ծանօթից և բարեկամաց, մանաւանդ Գեր. Հ. Բ. Պիլեզիկմեանին:

¹ Տես Նամ. 3. լոյս է տեսել Արարատ, Վաղարշապատ, 1908-1909 և առանձնատիպ, 54 էջ, ապա վկենան, 1930:

² Ան, 1947-1950:

³ Դա է Քընութիւն և համեմատութիւն եզեկայ նորագիւս ձեռագրին, Վիեննա, 1904 (Ազգ. մատ. ԽԸ, է-104 էջ) և Երևան, 1976 (Նոր ուղղագրութեամբ) Հր. Անառեանի հանասիրական ուսումնասիրութեամբ) էջ 1(8-200, ծանօթագրութիւնները՝ Ա. Մաղոյեանի, որը չի կարգացել յայտնաբերել, որ Անը ձեռքում չի սկսեց բառ 1826ի Եղիծ ազնդոցը:

⁴ Հ. Դ. Մէնէվիշեան, Արդի լեզուազիւթիւնը, Նախ. 180-191, ապա՝ առանձին:

⁵ Հիւրեման (Հայերի հետաքաղաքացի Հենրի Հիւրեման), 1848-1908, գերմանացի հայագէտ և իրանագէտ ու բանասէր. 1875ին Հայերէնի տեղը հնդկրոպական լեզուների մէջ յօդուածով վերջնականացէւ փաստեց, որ հայերէնը (գրաբարը) իրանական չէ, այլ՝ հնդկրոպական մի առանձին լեզուական ճիւղ:

⁶ Կուզման (Կարլ. Brugmann, Karl), 1849-1919, գերմանացի լեզուարան, հնդկրոպագէտ, երիտերականների լեզուական գպրոցի հիմնադիրներից. «Հնդկերպական լեզուների համեմատական ներական մասնակիցների գլխաւոր աշխատութեան մէջ, հատ. 1-2, 1896-1888, Հիւրեմանին հնդկերէնը քննել է նաև հայերէնը որպէս անկան հնդկրոպական լեզու»:

⁷ Անը հետաքի ընթացքում միշտ հետեւել է այս զգուշաւոր սկզբունքրին:

⁸ Գարեգին Զարհանէկեան, 1827-1901, Ա. Ղազարի Մայթմարեան, հայ հին գրականութեան պատմութեան մասնագէտ, մատենագէտ, թարգմանչ. Նրա «Հայկական լատինացիւորինը» (1865-1883) լոյս է տեսել 18(3)ին. դրա հիման վրայ Հ. Արտէն Ղազիկեանը (1870-1932) պատրաստել է իր «Հայկական նոր մատենացիւորին» և հաներացարան հայ կեամի գործը (1-12-1905), որի 19(9-1914 թթ. տեսած հրատարակութիւնն ընդհատուել է նորիխան անունով՝ 1915 թ. ձեռագրի շարունակութեան կորսորդ հետեւանքով»:

[վաճառ]

⁹ Դարեկի համ Դարակնոց, հայ աղդային (և կաթողիկէ) եկեղեցու շարականների ժողովների հետո, այսինքն՝ եկեղեցի նորագիւտ ձեռագրին քննադատութիւնն ու համամատութիւնը, ինչպէս այս նամակի սկզբում:

¹⁰ Ան վկայի, տե՛ս Նամակ 3, ծան. 8:

¹¹ Վանքին, այն է էջմիածնի վանքի, որի տպարանում լոյս է տեսել Հայոց նոր վկաները գրեթե:

5.

Շուշի, 1904, Ապրիլ 2.

Գերապատիւ Հայր,

Հ. Թովլյ. հէտիկեան,

Պատիւ ունիմ նամակիս հետ ուղարկելու Ցովուէֆ Վ. Արցախեցւոյ բառարանը¹ ապահովեալ, որուն ստացումը խնդրեմ հանքիք ձանուցանել, Այդ ոչխատութեան փոխարէն կը համարիմ Հ. Մէնէվիշեանի Արդի լեզուազիւորիւնը, և երկրորդ՝ Հ. Տաշեանի Ակնարէկ մը հայ հնապուրեան, զոր խնդրեմ բարեկամիք ուղարկել իմ հասցէիս. շնորհակալ կ'ըլլամ եթէ նոյնին կցէք նաև Վիեննայի Վոնուցդ մէջ տպուած գրոց վերջին գրացուցակը:

Ծնորհակալութիւն եզնկայ² խոստացուած օրինակաց համար:

Մեր նոր Վկայից Ընդպարձակը վերջացաւ. յուսով եմ ստացած կը լինիք արդէն կամ կը ստանած չաւտով։ Պիտի նկատէք հոն թէ Յառաջարանը կը սկսի Բ. գըլւով. առաջինը (որ մօտ 100 երես բան էր) կտրուած է գրաքննութեան կողմէ և պիտի սպուի Արտասահմանի մէջ, թերեւս նոյնիսկ Զեր Վանուց մէջ։

Հանդէսի օրինակները սկսած են շատ անկանոն գալ. կարսուած է 1903 Դեկտ., 1904 Մարտ համարները, ինչպէս և 1904 Ցունվ. - Փետր. թուի կողը (միջինները ամբողջ են); Կ'երեայ թէ պէտք պիտի ըլլայ խնդրել որ այսուհեան Զեր ուղարկած - օրինակները ապահովեալ ըլլան. ասոր համար խնդրեմ յայտնել թէ տարեկան ի՞նչ գումար պէտք է աւելցնել բաժանորդագնոյն վրայ։

Աւրախ պիտի լինէի նոյնպէս եթէ Հանդէսի մէկ կողի գրայ յայտնէիք թէ Հ.

Տաշեանի հայագիւռիւնը՝ մը լոյս կը տեսնէ. Ցաւալի է որ Մելիք Ս. Դաւիթ Բէկի